

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ತೌಲನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಮಂಜುನಾಥ ಆರ್.¹

ಈ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಸಂಶೋಧನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದ್ಭುತ, ನಿಗೂಢ. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಭೂಮಿ, ಜಲ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಆಕಾಶ. ಈ ಐದು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಹರಡಿದ ಹಲವು ಹತ್ತಾರು ವಿಸ್ಮಯಕರ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿದನು ಮನುಷ್ಯ ಅಲೆಮಾರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜೀವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬದುಕಿದವರು. ಜನಪದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೆರೆ, ಹಳ್ಳ, ನದಿ, ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ, ಬೆಂಕಿ, ಕಲ್ಲು ಮರ,ಬಳ್ಳಿ, ಪಶು ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಬೆರಗು ಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದ. ಬಹುತೇಕ ಜನಪದ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವರು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಬೆರಗುಪಡುವ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕುಲಸಂಕೇತಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಉನ್ನತ ಚೈತನ್ಯವಾದವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿವಿಧತೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಚದುರಿದ ಜನಪದ ಗೀತೆ ವಸ್ತು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪಂಚಭೂತಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಂದು ಚರ್ಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಒಂದು ಸಾಹಸವನ್ನು ಶಿಷ್ಟಪದ ಸಮಾಜ ಮಾಡಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಜಾನಪದರ ಜೀವನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಅರ್ಥದ ಛಾಯೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿ ಕೂಡ ವಿಸ್ಮಯಕಾರವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದರು ಮಣ್ಣು ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಜನಪದರು ಬಳಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನೆಲದ ತಾಯಿ ಎಂದರೂ ಕೂಡ ಮಣ್ಣು ತ್ತಾನೆ.

“ಮಣ್ಣು ಯಾರು? ಭೂಮಿ ಯಾರು?

ಕುಂತ ಮಂದಿಗಿ ಕೈ ಮುಗದ ಹೇಳತೇನ ನಾನು

ತಾನ ಹೆಚ್ಚಂತ ಒದರತೈತಿ ಗಂಡ ಅದಕಿಲ್ಲ ನಾಚಿಕಿನ್ನಾ||

¹.ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ,ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ,ಗೊಟಗೋಡಿ,ಶಿಗ್ಗಾವಿ ತಾಲ್ಲೂಕು,ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆ.

ವೇದದ ಸಾರ ತಿಳಿದ ವಾದ ಮಾಡಬೇಕೋ ನೀನಾ
 ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಾಂಗ ವಾದ ಮಾಡಿದರ ಆದೀತೋ ಅಪಮಾನ
 ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೆಲ್ಲಿ ನೀ ಮೊದಲ ತಿಳಿಯೋ ಕೂನ
 ನಾ ಇಲದಿರಕ ಬರತಿದ್ದ ಹೆಂಗ ಈ ಭೂಮಿಗಿ ನೀನಾ
 ಪುಸ್ತಕ ಕೂಗತೈತಿ ವೇದದೊಳಗ ಬರದೈತಿ ಇದನಾ
 ತಾಯಿಗಿಂತ ಬಂದುವಿಲ್ಲ ಉಪಿಗಿಂತ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ ಅಂಬುದನಾ
 ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಗರ್ಭದಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಯಾರೋ ನಿನ್ನಾ
 ಹೊಲಸ ತೊಳದ ಸೆರಗ ಹೊಚ್ಚಿ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರೋ ನಿನ್ನಾ
 ಇದನೆಲ್ಲಾ ಸಾರಾಸಾರ ತಿಳಕೊಂಡು ವಾದ ಮಾಡಬೇಕು ನೀನಾ
 ತಿಳಿದಿದ್ದರ ಬಂದ ಹಿಡಿಯೋ ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಪಾದವನಾ
 ಅಂದರ ನಿನಗ ಆಗತೈತಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕೂನಾ||
 ಮಾಯೆ ಮಾತೆ ಮಾಯೆ ಪಿತಾ ಮಾಯೆ ಸತಿ ಸುತ ಪೌದಣ್ಣಾ
 ತಂದಿ ತಾಯಿ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಣ್ಣಾ
 ತನ್ನ ದೇಹ ಇದ್ದು ಇಲ್ಲಧಾಂಗ ಹೋಗೋದು ಮಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣಾ
 ಈ ಮಣ್ಣು ಯಾರು? ಭೂಮಿ ಯಾರು? ತಿಳಕೋರೋ ಕ್ಷಾಣಾ
 ಇದರರ್ಥ ಹೇಳಿಹೋಗೋ ಬೇಮಾನಾ ಲಗು ಈಗ
 ಉಸರ ಹಾಕಿ ಸುಮ್ಮನ ಕುಂತರ ಕೈಯಾಗ ಬಳಿ ಇಟ್ಟಾಂಗ
 ನಾನ ಹೆಚ್ಚಿನಾವಂತ ಹಾರ್ಯಾಡಿ ಈ ಸಭಾದಾಗ
 ನಾ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಲಗುಬೇಗ ||
 ಆದಿಗೆ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟೀತಿ ಓಂಕಾರ ನಾದಾ
 ಬಲ್ಯಾಂಗ ಒದರ್ಯಾಡಿ ದಣಿಯಬ್ಯಾಡೊ ಇಂದಾ
 ನಿನಗೆಷ್ಟು ಪದಾ ಬೇಕು ಹೇಳು ತಗೋ ಒಂದೊಂದಾ
 ತುರಾಯದವರ ಗಂಡ ವಾಸುದೇವನ ಕೇಳೋ ನೀ ತಮ್ಮ
 ಲಗು ಮಾಡಿ ಪಾದಾ ಹಿಡದ ತಿಳಿಯೋ ಧರ್ಮದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾ”||

ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಕುರಿತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ಜನಪದ ಗೀತೆ ಸಾದರಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ವೇದದ ಸಾರವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಜನಪದರು ಋಷಿಗಳೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಮೇಲಿನ ಭೂಮಿಯ ಜನಪದ ಗೀತೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಋಷಿಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಕಸುಬು

ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೃಷಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತು ಬಿತ್ತು, ಚಳಿ, ಮಳೆ, ಬಿಸಿಲು, ಗಾಳಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹಗಲಿರುಳು ದುಡಿದು ಬೆವರು ಸುರಿಸುವ ಶ್ರಮಿಕನೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿತ. ಆತನಿಗೂ ತನ್ನದೆ ಕಲೆ ಇದೆ. ತನ್ನದೆ ಆದ ವಿದ್ಯೆ ಇದೆ. ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಲ್ಲುವ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆ. ಹೊಲ ಹದಗೊಳಿಸಿ, ಉತ್ತಿ ಬಿತ್ತಿ ಕಳೆತೆಗೆದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆವ, ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ದು ರಾಶಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಶ್ರಮದ ಫಲಶ್ರುತಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಆಚರಣೆ ಗೀತೆಗಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಶ್ರಮದಿಂದ ದುಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ದ್ರಾವಿಡ ಶ್ರಮಿಕರು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಜನಪರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಇಂತಹ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗದಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. 'ಮಣ್ಣೆ ನಂಬಿ ನಾವಿರುವುದು'. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಜನಪದರ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಧಾನಾಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ನಂಬಿಕೆ ಎನ್ನುವ ಸರಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿ ಅಂಶವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಂತ ಹಂತ ವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಪರಿಸರ ಗೀತೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ. ಪರಿಸರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಜನಪದರಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸಾಭೀತು ಪಡಿಸಲು ಈ ರೀತಿಯ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರನ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಜೀವನದ ಸಾರಭೂತ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರ ಆದರ್ಶ ಪೂರ್ಣ ಬದುಕು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದ್ದು. ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡ ವಿಚಾರಕ್ಕಿಂತ ಅನುಭವದ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ವಗೊಂಡ ವಿಚಾರ ಸಾಮನ್ಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅನುಭಾವಿತ ಹೃದಯಾಂತರಾಳವನ್ನು ಮಂಥನ ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ತುಲ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಸ್ಫೂರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಚಿರಾಯಸ್ಸು ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದ ವಿಷಯ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಮ ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಕತೆಗೆ ಅಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಕೃತಕತೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರಾರಜಿಸ ಬಲ್ಲದು. ಸಹಜವಾದ ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯ ನೂತನ ಮತ್ತು ನವಯೌವ್ವನದಿಂದ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲು ತನ್ನ ಅಸ್ಥಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಅದಕ್ಕೆ ಜನಪದರ ಸಹಜ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಬದುಕೆ ನಿರ್ದರ್ಶನ.ಈ ಕೆಳಗಿನ ಜನಪದ ಗೀತೆಯ ಮೂಲ ಸಾರವು ಮನುಷ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯ ಸೆಲೆಯಾಗಿದೆ.

ತಮಿಳು “ಮಣ್ಣೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ಮರವಿರುಕ್ಕು
ಮರತ್ತೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ಕೆಳೆಯಿರುಕ್ಕು
ಕೆಳೆಯೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ಎಲೆಯಿರುಕ್ಕು
ಎಲೆಯ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ಪೂಯಿರುಕ್ಕು
ಪೂವೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ಪಿಂಜಿರುಕ್ಕು
ಪಿಂಜೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ಕಾಯಿರುಕ್ಕು

ಕಾಯೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ಪಳಮಿರುಕ್ಕು
ಪಳತ್ತೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ನಾಟ್ಟಿರುಕ್ಕು
ನಾಟ್ಟೆ ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪಡಿ ನಾಮಿರುಕ್ಕೋ”²

ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ

ಮಣ್ಣನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ಮರವಿರುವುದು.
ಮರವನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ರೆಂಬೆಗಳಿವೆ
ರೆಂಬೆಯನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ಎಲೆಗಳಿವೆ
ಎಲೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ಹೂವುಗಳಿವೆ
ಹೂವುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ಇಚ್ಛುಗಳಿವೆ
ಇಚ್ಛುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ಹಣ್ಣುಗಳಿವೆ
ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ನಾಡುಇದೆ.
ನಾಡನ್ನು ನಂಬಿ ಲೆಲೆಲಪ್ಪಡಿ ನಾವಿರುವುದು.

ತಮಿಳು

“ಮರತ್ತೆ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ಕಿಳ್ಳೆಯಿರುಕ್ಕೋ

ಕಿಳ್ಳೆಯೆ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ವಿಳುದಿರುಕ್ಕೋ

ವಿಳುದೈ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ಇಲೈಯಿರುಕ್ಕೋ

ಇಲೈಯೈ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ಪುವಿರುಕ್ಕೋ

ಪೂವೈ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ಪಿಂಜಿರುಕ್ಕಾ

ಪಿಂಜೈ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ಕಾಯಿರುಕ್ಕಾ

ಕಾಯ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ಪಳಮಿರುಕ್ಕೋ

ಪಳತ್ತೈ ನಂಬಿ ಏಲೇಲೋ

ನಾಮಿರುಕ್ಕೋ”³

ಮಣ್ಣನ್ನು ನಂಬಿ ಮರವಿದೆ.ಮರವನ್ನು ನಂಬಿ ಕೊಂಬೆ ಇದೆ ಕೊಂಬೆಯ ನಂಬಿ ಎಲೆ ಇದೆ ಎಲೆಯನ್ನು ನಂಬಿ ಹೂವಿದೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಇಚುಗಳಿವೆ ಇಚುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಕಾಯಿಯಿದೆ ಕಾಯಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಹಣ್ಣುಗಳಿವೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ನಾಡಿದೆ ನಾಡನ್ನು ನಂಬಿ ನಾವು ಇದ್ದೆವೆ. ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಮೂಲಕ ಮಣ್ಣನ್ನು ನಂಬಿ ನಾವಿರುವುದು ಎಂಬುದರ ಸಾರವನ್ನು ಸಾದರ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಭೂಮಿ ಗೀತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಕನ್ನಡದ ವಚನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಮಡಕೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಮೂಲವಸ್ತುವು ಮಣ್ಣೆ ಮೊದಲು ಎಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಣ್ಣಿನ ದೀಪ ಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಮಣ್ಣು ಮೊದಲು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಬರಿ ಮಣ್ಣು ದೀಪ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಗಿ ಹದಗೋಳಿಸಿದ ನೆಲ ಮಳೆಯಾದಾಗ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಅದೇ ಮಣ್ಣು ಹೊಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಣ್ಣು ಜನಪದರ ಬದುಕಿನ ಅಥವಾ ಮಾನವಜೀವನದ ಆಧಾರ. ಮಣ್ಣು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅನುಭವಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಗೆ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಮಣ್ಣಿನ ಹದ, ಮಣ್ಣು ತಿಂದಿ ಮಣ್ಣಾಗಿಟ್ಟು ಬಂದ್ಯಾ ಮಣ್ಣು ಮಾಡೇನ ಮಣ್ಣುಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆ

“ಮಣ್ಣನ್ನು ನಂಬಿ ಮಣ್ಣಿಂದ ಬದಕೇನು

ಮಣ್ಣೆನಗೆ ಮುಂದೆ ಹೂನ್ನು-ಅಣ್ಣಯ್ಯ

ಮಣ್ಣು ಲೋಕದಲಿ ಬೆಲೆಯಾದ್ದು”⁴

ಈ ಮೇಲಿನ ತ್ರಿಪದಿ ಸೂಚಿಸುವ ಸಾರವು ಹೀಗೆದೆ ಅನ್ನವನ್ನು ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮಣ್ಣು ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾವುದಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಮಹತ್ವ ಹೇಳುತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಮೌಲಿಕವಾದದ್ದು ಮಣ್ಣು ಎಂಬ ತಾತ್ವಿಕಚಿಂತನೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಜಾನಪದರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಾಯಿಯಾಗಿ, ಮಾತೃದೇವತೆ ಎಂದು ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಹಾಸಿ ಆಕಾಶವನ್ನೆ ಮೇಲೆ ಹೊದ್ದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡನೆ ಬದುಕುವ ಜಾನಪದೀಯರದ್ದು ಸಾಹಸಮಯ ಜೀವನ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ಮಯರಾಗಿ ತಾವು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾದವರು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪರಿಸರಗಳೊಡನೆ ಬಿಡಿಸದ ನಂಟಿತ್ತೋ ಬಲ್ಲವರಾರು ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದು ಎದ್ದ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ

ಈ ಮೇಲಿನ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭೂಮಿ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯಾಂಶಗಳು ಮರುಕಳಿಸಿರುವುದು ಕಾಣಬಹುದು.

“ಏಳುತಲೆ ಎದ್ದು ಯಾರ್ಯಾರ ನೆನೆಯಲಿ |

ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಬೆಳೆಯೋಳೆ | ಭೂಮಿತಾಯಿ |

ಎದ್ದೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೆನೆವೇನು”⁵ ||

“ಏಳುತಾಲೇ ಎದ್ದು ಯಾರ್ಯಾರ ನೆನೆಯಾಲಿ

ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಬೆಳೆಯೋಳಾ, ಭೂಮಿತಾಯಿ

ಎದ್ದೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೆನೆದೇನು”⁶

“ಎಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಿಗೆ ಮುನ್ನು ಬಲ್ಲದೋಳ ನೆನದೇವು

ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಬೆಳವೋಳ | ಭೂಮೈನ

ಬಲ್ಲದೋಳ್ಳ ಮೊದಲೇ ನೆನದೇವು”⁷

ಎಂದು ರೈತನು ಭೂಮಿತಾಯಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನ ಬದುಕಿಗೆ ಭೂಮಿಯೇ ಸರ್ವಸ್ವ ಎಲ್ಲಸುಖ ದುಃಖಗಳೂ, ತಾಳ್ಮೆ, ಸಹನೆ, ಆಶ್ರಯ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಹಡೆದ ತಾಯಿಯಷ್ಟೆ. ಭೂತಾಯಿ ಕೂಡ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ. ಭೂಮಿತಾಯಿ ಬಂಜೆಯಾದರೆ ಸರ್ವ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವೇ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದು. ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನು ಹೊಳಗೊಂಡು ಇಡೀ ಜೀವಕೋಟಿಯೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ತ್ರಿಪದಿಯು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಿಯ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸ ಬಹುದು. ಇದರಂತೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಣ್ಣೆ ನಂಬಿ ಎಂಬ ಗೀತೆಯ ಭಿನ್ನತೆಯಂತೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಿಯ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ದು ಅವುಗಳ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಸಾಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಜನಗೀತೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಯುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಮಣ್ಣು ಮೌಲಿಕವಾದುದ್ದು. ಜನಪದರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಭೂತಾಯಿ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಅವಳ ಎದೆ ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಅವಳಿಗೆ ನಂಬಿ ಅವಳ ಆರಯಕೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಜನ ಸಮೂಹವೆಲ್ಲ ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅನ್ನ ನೀರು ಗಾಳಿ ಸೇವಿಸಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಕೈಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಒಟ್ಟು ಮನೆಯ ಕುಟುಂಬದವರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಭಕ್ತಿ ಶ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಒಂದು ಫಸಲು ಮನೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸುಗ್ಗಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸಗೆಯ ಕಾಲ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ವರ್ಷದ ಗಂಜಿಗೆ ಅನಿ ಮಾಡಲು

ಸುರು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ನೇಗಿಲು, ಉಳುಮೆ ಮಾಡಲು ಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಕೆಲಸದೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಶ್ರಮ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಡುಗಳೇ ಕಾರ್ಯಾಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಜನಪದ ಪುರುಷರು ಹಾಡುವ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಾಗಿದೆ. ಈ ಗೀತೆಗಳು ಶ್ರಮಿಕರ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿಸರ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುವಲ್ಲಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಪರಿಸರ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಲು ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳಲ್ಲು ಹಸಿರಾಗಿ ನಿಂತು ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮಾರ್ಚನಿಂದ ಮೇವರೆಗೆ ಭೂಮಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಸೂರ್ಯನ ತಾಪಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಶಕ್ತಿ ಯಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದ ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಳೆ ತರುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಹಾಡುಗಳು ಶ್ರಮಿಕರ ಬದುಕಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ದಣಿದ ಜೀವಕೆ ಮಣಿದ ದೇವನ ಕೊಡುಗೆಯೆ ಈ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಎಂಬಂತೆ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸುವುದೆ ಜನಪದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೂಲ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ

1. ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ ಎಸ್. ಬಿ.-ಸುವರ್ಣ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ, 2006.ಪುಟ-818
2. ಡಾ.ಕೆ.ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ -ಕೊಂಗು ನಾಟ್ಟುಪುರ ಪಾಡಲ್ಗಲ್.,2008. ಪುಟ-76
3. ವಿ.ಎ.ನಾಗರತ್ನಂ -ಕೋವೈ ನಾಟ್ಟುಪುರ ಪಾಡಲ್ಗಲ್, ,2014. ಪುಟ-81
4. ಸಂಗ್ರಹಿತ ಜನಪದ ತ್ರಿಪದಿ
5. ಹಲಸಂಗಿ ಗೆಳೆಯರು.-ಗರತಿಯ ಹಾಡು, 2012.ಪುಟ-51
6. ಗೋರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್- ಜನಪದ ಗೀತೆ.,2009.ಪುಟ-1
7. ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ ಎಸ್. ಬಿ.-ಸುವರ್ಣ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ,2006.ಪುಟ-4